

WIADOMOŚCI PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, DNIA 15 STYCZNIA 1929 R.

O ZBLIŻENIE PRODUKCJI Z KONSUMCJĄ

Jako jeden z łatwych do urzeczywistnienia a skutecznych w wyniku środków ku aktywizacji naszego bilansu handlowego—wskazywana bywa często konieczność zbliżenia wytwórcy ze spóżywcą, przemysłowca z kupcem. Nieraz już obserwowaliśmy szkodliwy gospodarczo import towarów, jakie są u nas wytwarzane, z jednej tylko przyczyny: nieświadomości konsumenta, a zwłaszcza handlarza, o istnieniu właściwej produkcji w kraju. Przyzwyczajenie do dawnych źródeł zakupu, ciężenie odśrodkowe w kierunku Wiednia czy Berlina — częstokroć nie były wykładnikiem złej woli kupującego, lecz poprostu funkcją nieświadomości z jednej strony i brakiem może dostatecznej popularyzacji wytwarzanych artykułów z drugiej. Nie mniej pospolite bywały wypadki, gdy drobne przystosowanie formy, opakowania czy gatunku do potrzeb rynku miejscowego decydować mogło o całkowitem wyparciu towaru zagranicznego i zastąpieniu go krajowym; nieuskończenie podobnych — mało dla producenta istotnych — zmian znów nie świadczyło o niechęci pójścia na rękę konsumentowi, lecz wynikało jedynie z niedostatecznej współpracy świata przemysłowego i kupieckiego.

Te wszystkie okoliczności skłoniły Związek Przemysłu Chemicznego do rzucenia na terenie najliczniejszych Izb Przemysłowo - Handlowych myśli zwołania konferencji, których celem byłoby nawiązanie i utrwalenie bezpośredniej łączności między kupiectwem i przemysłem chemicznym.

Pierwsze takie zebranie, zorganizowane z inicjatywy Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach, odbyło się dn. 24 listopada r. ub. i dało nadsządziejanie interesujące rezultaty. Okazało się mianowicie, że istotnie wiele artykułów chemicznych dlatego tylko Górny Śląsk sprowadza z zagranicy, przede wszystkim z Niemiec, iż nie wie o istnieniu krajowej produkcji w tej dziedzinie;

dotyczyło to np. wyższych alkoholi alifatycznych, kontaktowych sulfokwasów naftowych i wielu innych artykułów.

Niektóre zażalenia na jakość polskich wytworów polegały wręcz na głębokiem nieporozumieniu; skarżono się np., że przemysł polski nie może dostarczyć tak wysokoprocentowego towaru, jak niemiecki. Bliższe zbadanie sprawy wykazało, iż rzecz ma się wręcz przeciwnie, zaś przyczyna nieporozumienia tkwiła w pomieszaniu procentów wagowych i objętościowych, które porównywane były bez sprowadzenia ich uprzednio do wspólnego mianownika.

Podobnych nieporozumień było wiele; wszystkie one zostały całkowicie wyjaśnione tylko dzięki temu, że nastąpiło bezpośrednie zetknięcie obudwu stron. Możliwość wypowiedzenia utyskiwań i żalów wprost zainteresowanym stwarza szczególnie korzystne warunki dla wzajemnego porozumienia. Wprawdzie niektóre dezyderaty sfer kupieckich nie mogły znaleźć oddźwięku wśród producentów. Dotyczy to szczególnie warunków płatności, wysokości udzielanych rabatów i t. d. Nie są to jednak tematy, których rozważanie w szerokiem gronie prowadzi do uzgodnienia poglądów obu stron, gdyż wymagają one raczej poufnej rozmowy kupca z przemysłowcem. W każdym razie, wysłuchanie opinii sfer handlowych i w tej również dziedzinie — ułatwia orjentowanie się w bieżących koniunkturach, stanie rynku i t. p.

Doświadczenie zebrania w Katowicach było tak korzystne, że organizowanie podobnych konferencji w innych środowiskach wydaje nam się nie tylko ze wszech miar pożyteczne, lecz nawet niezbędne.

W najbliższym czasie odbędą się analogiczne zebrania Izb Przemysłowo-Handlowych, w Krakowie i we Lwowie, które niezawodnie dadzą również korzystne wyniki.

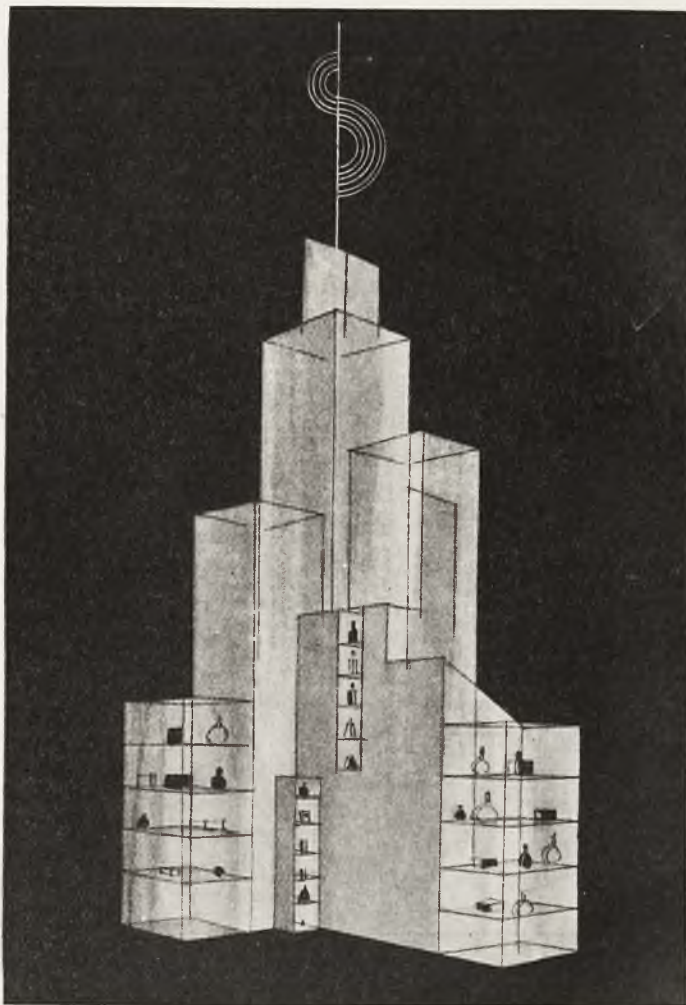
Z POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ

Przedsiębiorstwa chemiczne, biorące udział w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, przywiązują wielkie znaczenie nietylko racjonalnemu i pogładowemu zespołowi ekspozycji, lecz również wysoce pod względem artystycznym stojącej dekoracji zajętych stoisk. Zarząd Grupy Chemicznej posiada już większość właściwych projektów, które pozwalają już dzisiaj wnioskować, że ogólny poziom artystyczny wystawy chemicznej będzie stał wysoce. W jednym z numerów zeszytów, reprodukowaliśmy projekt stoiska Sp. Akc. „Strem” (autorem jest arch. J. Ginsberg), obecnie zamieszczamy projekt jednego z dwu stoisk Sp. Akc. „Ludwik Spiess i Syn” (autorem jest — S. Norblin).

Firmy, które dotychczas nie zgłosiły projektów stoisk, kilkakrotnie już były wzywane

przez Zarząd Grupy Chemicznej do przedstawienia właściwych planów i szkiców. Korzystamy z okazji, aby jeszcze raz przypomnieć wystawcom o tej sprawie i prosić ich o jaknajśpieszniejsze przysłanie materiałów, gdyż Zarząd Grupy musi przedstawić Komisji Artystycznej w Poznaniu uzgodnione projekty wszystkich stoisk — najpóźniej w początkach lutego r. b. Ponieważ uprzednio projekty muszą być zbadane przez Zarząd Grupy łącznie z doradcą artystycznym — przeto najpóźniejszym dopuszczalnym terminem jest dzień 20 stycznia r. b.

Zarząd Grupy zwraca uwagę, że projekty powinny być wykonane w 2-ch egzemplarzach — z podaniem materiału, z jakiego proponuje się wykonanie stoiska, oraz oznaczeniem kolorów; konieczne jest też nadesłanie szkicu perspektywicznego.

KRONIKA

W dniach 18 — 20 grudnia r. b. odbyły się posiedzenia Państwowej Rady Kolejowej, na których, między innymi, Rada wypowiedziała się przeciwko wprowadzeniu w życie zrewidowanej taryfy kolejowej w najbliższym czasie. Rada wychodziła bowiem z założenia, że wobec osłabienia tempa życia gospodarczego, wprowadzenie podwyżki taryf kolejowych spowodować może zaostrenie istniejących warunków gospodarczych.

Na posiedzeniu Komitetu Eksploatacyjnego omawiano sprawę opłat za dzierżawę prywatnych bocznic kolejowych, przytem Rada wypowiedziała się w kierunku obniżenia:

- a) opłat za dzierżawę gruntów kolejowych,
- b) opłat za dzierżawę nawierzchni,
- c) opłat za utrzymanie bocznic, zwrotnic,
- d) opłat za dozór techniczny i obsługę bocznic.

Znany tygodnik „Przegląd Techniczny” przystępuje do wydania specjalnego zeszytu, poświęconego postępowi techniki i przemysłu polskiego za ostatnie dziesięciolecie. Część redakcyjna zawierać będzie szereg monografii, dotyczących polskiej wytwórczości, między innymi — artykuł omawiający działalność produkcji chemicznej. Z uwagi na specjalny charakter wydawnictwa — zasługuje ono na szczególne poparcie.

Min. Przemysłu i Handlu zwróciło się do Związku Przemysłu Chemicznego z prośbą o wskazanie liczb, dotyczących ładunków eksportowych do Danji, Szwecji i Norwegji, — jako materiału do opracowania taryfy związkowej do tych krajów, tranzytem przez Niemcy. W rachubę wchodzi towary idące stale i w większych ilościach. Właściwe dane prosimy uprzejmie nadsyłać do Związku.

Państwowy Instytut Eksportowy donosi, że organizowana w Belgradzie wystawa prób i wzorów polskiej wytwórczości pod nazwą „Bazar Polski“ nie została dotychczas otwarta, mimo przekroczenia prekluzyjnego terminu i że wobec tego w stosunku do wspomnianej instytucji należy zachować rezerwę.

NA MARGINESIE

Poezja ludowa, bajki, przypowieści i przysłowia często zawierają w sobie głęboką radę życiową, przestrożę lub morał. Jedno z takich przysłów, zwłaszcza w Niemczech popularne, brzmi w wolnym przekładzie: „Wylewając z wanny wodę, wylano i dziecko“.

Jakże znakomitą ilustracją takiego postępowania są ostatnie posunięcia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych! Tem fatalniejsze, że owemu przysłowionemu wylaniu uległo najukochańsze aktualnie dziecko Ministerstwa — bo dążenie ku czystości i higijenie. W słusznej trosce o polepszenie stanu higienicznego naszych wsi, osad, miast i miasteczek — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, propaguje szeroko konieczność powiększenia zużycia mydła, — równocześnie zaś... zakazuje jego sprzedaży w najgęściej u nas rozsiadanych placówkach handlu — sklepach spożywczych. Mydło jest bowiem „artykułem, wydzielającym specyficzną woń“, która rzekomo szkodzi tak zdecydowanie artykułom spożywczym, że należy je za wszelką cenę odseparować od mydła.

Nietylko na prowincji, lecz nawet na peryferjach stołecznej Warszawy, znajduje się często jeden tylko sklep, sprzedający zarazem nici i kiełbasę, ołówki i mąkę; lecz mydła tam sprzedawać nie wolno, — kto chce się umyć, wykapać, prać, niech szuka specjalnego magazynu. W małych osiedlach ludzkich, czy na krańcach miast nie powstaną odrębne sklepy, trudniące się tylko sprzedażą mydła, łącznie z innymi „specyficznymi woniejącymi artykułami“ — skoro jeden istniejący sklep zaspakajał dotychczas potrzeby mieszkańców. W podobnych więc ośrodkach stosowanie nowych przepisów równe jest całkowitemu zakazowi sprzedaży mydła.

I nie wiadomo, co w tem drakońskim rozporządzeniu więcej podziwiać: czy troskę o losy drobnych „sklepiarzy“ — aby na mydle nie robili interesów w stylu Zabłockiego, czy o zdrowie spożywców, co bodajby się nie myli, lecz jedli strawę, murem chińskim od „specyficznego zapachu“ mydła odgradzoną.

Wykwinty dwór Franciszka I, liczący parę setek głów, używał do całodziennej toalety aż jedną beczkę wody. Gdyby od owych czasów obowiązywały we Francji podobne przepisy o sprzedaży mydła — czystość jej mieszkańców byłaby zapewne jednakowa dziś i w XVI stuleciu. Czyż Polska XX wieku, ma iść śladami, pozostawionymi przed czterystu laty przez swą sojuszniczkę?

NOWE ROZPORZĄDZENIA

W Dz. Ust. Nr. 103 z dn. 29 grudnia 1928 ukazało się pod poz. 919 Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20 grudnia 1928 w sprawie warunków dopuszczenia zagranicznych spółek akcyjnych oraz komandytowo akcyjnych do działalności na obszarze Rzeczypospolitej.

Rozporządzenie to reguluje warunki, jakim muszą odpowiadać zagraniczne przedsiębiorstwa akcyjne, dopuszczone do działalności na terenie Rzeczypospolitej oraz dokładnie wskazuje sposób prowadzenia tej działalności pod względem formalnym. Rozporządzenie weszło w życie dn. 1 stycznia 1929.

W Dz. Ust. Nr. 105 z dn. 31 grudnia 1928 ukazały się pod poz. 953, 956 i 958 Rozporządzenia z dn. 12 i 24 grudnia 1928 o ulgach celnych.

Rozporządzenia te wprowadzają ulgi celne: 90%-owe — przy przywozie nie wyrabianych w kraju elektrod do wyrobu karbidu, azotniaku i żelazokrzemu, obowiązujące do dn. 31 grudnia 1929; 80%-owe — przy przywozie kwasu siarkowego wszelkiej koncentracji, obowiązujące do odwołania; 80%-owe — przy przywozie niewyrabianych w kraju maszyn i aparatów oraz walczków, obowiązujące do dn. 30 czerwca 1929.

W Dz. Ust. Nr. 105 z dn. 31 grudnia 1928 ukazało się pod poz. 959 Rozporządzenie z dn. 24 grudnia 1928 o dalszym zawieszeniu cła wywozowego na glicerynowe ługi pomydlane.

Rozporządzenie to zawiesza wspomniane cło wywozowe do dn. 30 czerwca 1929.

W Dz. Ust. Nr. 1 z dn. 8 stycznia 1929 ukazało się pod poz. 4 Rozporządzenie z dn. 21 grudnia 1928 w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową.

Rozporządzenie to zezwala na zwolnienie od cła — za pozw. Min. Skarbu — saletry wapniowej, chociażby nawet zawierała ona azotan amonu, jednak w ilości nie wyższej niż 5%.

E C H A

* Dn. 15 grudnia r. ub. odbyła się uroczystość jubileuszu 35-letniej pracy zawodowej p. Edwarda Stelińskiego, technicznego dyrektora Fabr. Chem. M. Leszczyński i S-ka, Sp. Akc. w Warszawie. Jubileusz ten zasługuje na szczególną uwagę, zwłaszcza w drześniejszych okolicznościach, gdy długoletnia praca przemysłowa na jednym stanowisku spotykana jest coraz rzadziej.

**NOTOWANIA CEN WAŻNIEJSZYCH WYTWORÓW
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO**

Aceton	550 zł.	Kwas azotowy 30° Bé w przel. na 100% HNO ₃	110 zł.
Alkohol metylowy techniczny	—	Kwas mrówkowy 85%	241 ..
" " czysty 99%	—	" siarkowy 60° Bé	6,32 ..
Amoniak skroplony za 1 kg NH ₃	1,68 ..	" solny bez arsenu	—
Azotniak mielony za 1 kg % N ₂	1,77 ..	octowy techn. 30%	110 ..
" granulowany za 1 kg % N ₂	1,97 ..	Mączka fosforytowa rachowska 16,5% P ₂ O ₅	7,20—8,25 ..
Azotan amonowy	103,60 ..	" kostna odlejona 30% P ₂ O ₅	20 ..
Benzen handlowy 90%	91 ..	Naftalen surowy prasowany	34,50 ..
" czysty	103 ..	" czysty w łuskach	65 ..
Bisulfat (kw. siarczan sodu)	25 ..	Octan sodu	140 ..
Chlorek cynku (ług 50%)	55 ..	" ołowiu	270 ..
Chlorek wapna bielący	40 ..	Oleina zwierzęca destylat	295 ..
Chlorek wapnia (CaCl ₂)	20—22 ..	" " saponifikat	285 ..
Chloroform czysty	900 ..	Oleum 20%	19,95 ..
" "pro narcosi"	1,900 ..	Pirydyna czysta za 1 kg.	12 ..
Fenol czysty	275 ..	Smola preparowana	27,50 ..
Formalina 30%	260 ..	Siarczan amonu	43 ..
Fosfory rachowskie surowe	3,50—4 ..	Siarczek sodu 60/62%	66 ..
Gliceryna farmaceutyczna 30 Bé	319 ..	Soda amonjakalna	25 ..
" techniczna	200 ..	" kaustyczna	60 ..
Karbid	58—62 ..	Sól glauberska kalcynowana niemielona	18 ..
Karbolineum	45 ..	Stearyna	260 ..
Klej kostny	250 ..	Superfosfat 16%	13,60—14,88 ..
Klej skórny	400 ..	Toluen czysty	103 ..
Krezol	135 ..		

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg, loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdą rozumieją się wraz z opakowaniem

PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ
Barwniki i półprodukty organiczne:

Sp. Akc. „PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE”, Zgierz, tel. Łódź 21-01 i Zgierz 19. Warszawa, tel. sprzedaż 108-09, informacje 204-49 i 56-99.

„WOLA KRZYSZTOPORSKA” Fabr. Chem. Piotrków Tryb., tel. Piotrków Tryb. 165.

„PABJANICKIE TOWARZYSTWO AKCYJNE PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO”, Pabjanice, tel. Łódź 21-86.

Błękity Millori i paryski:

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapna bielący:

Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”,

Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapnia (CaCl₂):

„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”,

Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Farmaceutyczne przetwory:

Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN”,

Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel.

Centrala-Spiess.

Gliceryna farmaceutyczna i techniczna:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Ma-

zowiecka 7, tel. 314-30.

Sp. Akc. „SATURNJA”, Warsza-

wa, Marszałkowska 138, tel. 78-40.

Gumowe artykuły techniczne:

Sp. Akc. „WOLBROM” Warsza-

wa, Wierzbowa 9, tel. 160-80.

Jedwab sztuczny:

Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU”, Warszawa, Wilcza 9^a, tel. 75-49.

Karbid:

Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”,

Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.

Zakłady „ELEKTRO” Łaziska Gór-

ne, G. Śląsk.

Klej kostny i skórny:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Ma-

zowiecka 7, tel. 314-30.

Kwaśny węglan sodowy (bikarbonat):

„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”,

Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Makuchy odolejone — kokosowy,

lniany i rzepakowy:

(jako pasza dla bydła). Sp. Akc. „J. D.

POTOKA SYNOWIE” Będzin, tel. 90.

Novarsenobenzol:

Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN”,

Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel.

Centrala-Spiess.

Oleina zwierzęca:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Ma-

zowiecka 7, tel. 314-30.

Oleje kokosowy, lniany, rzepa-

kowy i rycynowy:

(do celów technicznych i spożywczych) Sp. Akc. „J. D. POTOKA

SYNOWIE” Będzin, tel. 90.

Phosphit:

Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN

Warszawa, Daniłowiczowska 16,

tel. Centrala-Spiess.

Potaż żrący:

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno, tel. 12.

Stomka i włosie viskozowe:

Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FA-

BRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU”,

Warszawa, Wilcza 9^a, tel.

75-49.

Smola pierwszorzędowa:

Zakłady „ELEKTRO”, Łaziska

Górne, G. Śląsk.

Soda amonjakalna, krystaliczna

i kaustyczna:

„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”,

Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Soda kaustyczna:

Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”,

Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.

Stearyna:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Ma-

zowiecka 7, tel. 314-30.

Śrut rycynowy:

(jako nawóz sztuczny). Sp. Akc. „J. D.

POTOKA SYNOWIE”, Będzin, tel. 90

Żelazocyjanki sodowy i potasowy:

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno, tel. 12.

Żelazokrzem 45% i 75%:

Zakłady „ELEKTRO”, Łaziska Gór-

ne, G. Śląsk.

Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego” bezpłatnie.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 14, telefon 410-14

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Wydawca: w imieniu Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej — Dyrektor Związku,
Inż. EDMUND TREPKA.

Redaktor: Inż. TADEUSZ ZAMOYSKI.

Drukarnia „Rola” J. Buriana, Mazowiecka 11